

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 10Sžfk/9/2020
Identifikačné číslo spisu: 5018200264
Dátum vydania rozhodnutia: 31. mája 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:5018200264.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Anity Filovej a JUDr. Juraja Vališa, LL.M. (spravodajca), v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): F.I.N. spol. s r.o., so sídlom: A. Bernoláka 21, Žilina, IČO: 44 234 023, zastúpeného: Matejka Friedmannová s.r.o., so sídlom: Dunajská 48, Bratislava, IČO: 47 248 998, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 317345/2018 zo dňa 5. júna 2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 30S/92/2018 zo dňa 1. októbra 2019, takto

r o z h o d o l :

Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

I.

Priebeh administratívneho konania a súdneho konania

1. Mesto Žilina ako správca dane (ďalej aj „správca dane“) vyrubilo rozhodnutím č. 207694/2016 z 2. marca 2018 (ďalej aj ako „rozhodnutie správcu dane“) žalobcovi daň za nevýherné hracie prístroje za obdobie od 1. januára 2017 do 31. decembra 2017 v sume 2 100,- € podľa zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o miestnych daniach“ alebo „zákon č. 582/2004 Z.z.“) a Všeobecne záväzného nariadenia Mesta Žilina č. 17/2014 o dani z nehnuteľností, dani za psa, dani za predajné automaty a dani za nevýherné hracie prístroje (ďalej aj „VZN“).

2. Vyrubeniu dane predchádzalo miestne zisťovanie správcom dane v prevádzke žalobcu Biliard & Bowling Club Athena Hájik, Terasy 3471/6 v Žiline dňa 16. mája 2017. Správca dane v rámci neho zistil, že v prevádzke sa nachádzalo 7 nevýherných hracích prístrojov - 3x biliard, 3x bowling a 1x snooker. Ani jeden z týchto nevýherných hracích prístrojov nebol označený štítkom podľa VZN.

Správca dane svoje zistenia prejednal s konateľom žalobcu na ústnom pojednávaní 31. mája 2017, na ktorom tento uviedol, že nevýherné hracie prístroje sa využívajú bezodplatne. Správca dane však vlastným šetrením zistil, že na stránke prevádzky na sociálnej sieti Facebook sa nachádzajú informácie o cene bowlingu (6 €/hodina), fotografia billboardu propagujúca 20% zľavu z ceny hry. Správca dane ďalej zistil, že prevádzka mala na internete tiež zverejnenú skončenú ponuku na zľavovom portáli. Správca dane 4. októbra 2017 vyzval žalobcu na podanie priznania k dani za nevýherné hracie prístroje za roky 2013 - 2016 a čiastkového priznania k dani za nevýherné hracie prístroje za rok 2017.

3. Keďže žalobca nepodal priznanie k dani za nevýherné hracie prístroje za uvedené obdobia, správca dane oznámením z 13. novembra 2017 pristúpil k určaniu dane podľa pomôcok podľa § 48 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Daňový poriadok“ alebo „zákon č. 563/2009 Z.z.“). Na možnosť uvedeného postupu určovania dane podľa pomôcok žalobcu upozornil vo výzve na podanie daňového priznania. Ako pomôcky správca dane použil: zápisnicu o miestnom zisťovaní zo dňa 16. apríla 2017 a zápisnicu o ústnom pojednávaní s konateľom žalobcu zo dňa 31. apríla 2017, VZN, žalobcovu zmluvu o nájme nebytových priestorov zo dňa 27. júna 2013 a dodatok č. 1 k nej zo dňa 22. apríla 2015, ako aj zmluvu o podnájme nebytových priestorov z 27. apríla 2017. Správca dane vyhotovil protokol o určení dane podľa pomôcok zo dňa 18. decembra 2017 č. 7318/2017-62594/2017-EO-MCH, ktorý dňa 28. decembra 2017 doručil žalobcovi spolu s výzvou na vyjadrenie sa k protokolu. K protokolu sa žalobca vyjadril listom zo dňa 16. januára 2018, v ktorom protokol označil za nezákonný a nepravdivý. Podľa žalobcu sú nevýherné hracie prístroje prevádzkované bezodplatne a predmetom odplatného prenájmu sú len priestory a nie samotné nevýherné hracie prístroje. Uviedol tiež, že žalobca nikdy neprevádzkoval stránku na sociálnej sieti Facebook a správca dane nedisponuje účtenkami z daňovej registračnej pokladnice na preukázanie odplatného prevádzkovania nevýherných hracích prístrojov. Žalobcove pripomienky k protokolu správca dane prerokoval so žalobcom na ústnom pojednávaní dňa 19. februára 2018.

4. Rozhodnutím správca dane bola žalobcovi za obdobie od 1. januára 2017 do 31. decembra 2017 podľa § 68 ods. 5 Daňového poriadku vyrubená daň vo výške 2 100,- €. V odôvodnení správca dane uviedol, že odplatné prevádzkovanie nevýherných hracích prístrojov mal za preukázané. K používaniu stránky na sociálnej sieti Facebook uviedol, že ako užívateľ konta je uvedený Biliard & Bowling Club Athena Hájik, t.j. prevádzka žalobcu, kde sa nevýherné hracie prístroje nachádzajú. Priamo na tejto stránke je uvedený totožný e-mailový kontakt a telefónne číslo na konateľa žalobcu ako v ohlásení žalobcu na účely poplatku za komunálny odpad adresovanom správcovi dane.

5. Proti rozhodnutiu správca dane podal žalobca odvolanie, na základe ktorého žalovaný rozhodnutím číslo 317345/2018 zo dňa 5. júna 2018 (ďalej aj „rozhodnutie žalovaného“ alebo „preskúmané rozhodnutie“) potvrdil podľa § 74 ods. 4 Daňového poriadku rozhodnutie správca dane. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný dospel k záveru, že bola splnená zákonná podmienka oprávňujúca správca dane pristúpiť v zmysle § 48 ods. 1 písm. a/ Daňového poriadku k procesu určenia dane podľa pomôcok, lebo žalobca nepodal čiastkové daňové priznanie k dani za nevýherné hracie prístroje za obdobie 1. januára 2017 až 31. decembra 2017 na základe výzvy správca dane z 4. októbra 2017. Žalovaný zdôraznil, že správca dane dňa 13. novembra 2017 žalobcovi oznámil, že pristupuje k procesu určenia dane za nevýherné hracie prístroje za obdobie 1. januára 2017 až 31. decembra 2017 podľa pomôcok a teda žalobca v priebehu tohto procesu mohol predložiť doklady, ktoré by mali vplyv na postup správca dane pri určovaní dane podľa pomôcok. Žalovaný v preskúmanom rozhodnutí tiež podotkol, že daňový subjekt v podanom odvolaní namieta skutočnosti, ktoré nesúvisia so nezákonnosťou postupu správca dane pri určení dane podľa pomôcok. V tejto súvislosti žalovaný pripomenul, že v zmysle § 74 ods. 5 Daňového poriadku je odvolací orgán v prípade podania odvolania proti rozhodnutiu o dani určenej podľa pomôcok povinný skúmať iba dodržanie zákonných podmienok na použitie určenia dane podľa pomôcok a dodržanie podmienok uvedených v § 48 Daňového poriadku.

6. Žalobca podal proti rozhodnutiu žalovaného v zákonnej lehote správnu žalobu na Krajský súd v Žiline (ďalej aj „správny súd“ alebo „krajský súd“) a navrhol rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Žalobné body vymedzil nasledovne:

- a) zistenie skutkového stavu bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, správcovi dane a ani žalovanému sa nepodarilo preukázať, že odplatne prevádzkoval nevýherné hracie prístroje v období od 01. januára 2017 do 31. decembra 2017,
- b) rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov, keďže nespĺňajú požiadavky § 63 Daňového poriadku, teda neobsahujú všetky zákonom predpísané náležitosti (o. i. riadne odôvodnenie),
- c) skutkový stav je v rozpore s administratívnymi spismi a nemá v nich oporu, nakoľko správca dane aj žalovaný stavajú svoje závery, hypotézy a predpoklady uvedené v rozhodnutiach len na nepodložených dohadoch a špekulatívnych domnienkach, pretože nebolo dokázané, že by internetové zdroje, na ktoré správca dane poukazuje, prevádzkoval žalobca,
- d) rozhodnutia vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže správca dane a žalovaný nedostatočne zistili skutkový stav tým, že konštatovali u žalobcu prevádzkovanie nevýherných hracích prístrojov za odplatu a následne nesprávne posúdili vec z hľadiska právneho tým, že žalobcovi vyrubili daň za nevýherné hracie prístroje.

7. Vo vzťahu k námietke ohľadne skutkového stavu žalobca uviedol, že správca dane a následne ani žalovaný nedisponujú žiadnymi priamymi dôkazmi, ktoré preukazujú odplatné prevádzkovanie nevýherných hracích prístrojov ani počet nevýherných hracích prístrojov ním prevádzkovaných. Žalobca má tiež za to, že mu nie je možné pripísať užívanie údajnej stránky prevádzky na Facebooku.

8. Žalovaný navrhoval správnu žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, pričom zaujal stanovisko k jednotlivým žalobným bodom. Poukázal na to, že žalobca v žiadnom zo svojich vyjadrení, ani v podanom odvolaní nespochybnil samotné prevádzkovanie nevýherných hracích prístrojov ani ich počet. Žalobca bol zákonným spôsobom oboznámený o tom, že správca dane prístupuje k procesu určenia dane podľa pomôcok a žalobca mal v súlade s § 48 ods. 4 Daňového poriadku možnosť spochybniť zistenia uvedené v miestnom zisťovaní zo dňa 16.05.2017, a to predložením relevantných dôkazov preukazujúcich svoje tvrdenie. Keďže žalobca tak neurobil, správca dane pri svojom rozhodovaní vychádzal zo zistení a z pomôcok, ktoré konkrétne špecifikoval v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

9. Žalobca v písomnom vyjadrení k uvedenému stanovisku nesúhlasil s argumentáciou žalovaného a zotrval na dôvodoch správnej žaloby. Poukázal na to, že predmetné nevýherné hracie prístroje prevádzkuje bezodplatne, ale návštevníkom prenajíma priestory (čo je tiež forma odplaty), kde sa nachádzajú, pričom v tejto súvislosti upriamil pozornosť na § 3 ods. 6 Daňového poriadku.

10. Krajský súd vydal dňa 1. októbra 2019 rozsudok sp.zn. 30S/92/2018 (ďalej aj ako „napadnutý rozsudok“), ktorým žalobu podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“) zamietol a účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania.

11. V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd vyhodnotil žalobné námietky ako nedôvodné. Žalobca v administratívnom konaní nespochybňoval, že prevádzkoval nevýherné hracie prístroje, ani ich počet, ani to, že sú prevádzkované na mieste prístupnom verejnosti v jeho prevádzke. Ak tieto skutočnosti namieta až v správnej žalobe, jeho námietky sú oneskorené.

12. Pokiaľ ide o otázku odplatnosti prevádzkovania predmetných nevýherných hracích prístrojov, aj prenájom miestností, v ktorom sú uvedené prístroje umiestnené, možno považovať za formu odplaty za ich užívanie, a to nezávisle od konzumácie jedál a nápojov v týchto priestoroch. Internetovú stránku na sociálnej sieti Facebook možno priradiť žalobcovi, pretože táto je udržiavaná a aktualizovaná, pričom je nepravdepodobné, aby niekto iný investoval časové kapacity do propagácie žalobcu bez jeho vedomia, takémuto „internetovému altruizmu“ krajský súd neuveril. Žalobca daňové priznanie na výzvu správcu dane nepodal, preto bol tento oprávnený určovať daň podľa pomôcok.

II.

Argumentácia účastníkov v kasačnom konaní

13. Proti napadnutému rozsudku žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť, pretože mal za to, že krajský súd (i) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, a (ii) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Podľa sťažovateľa zo správcom dane použitých pomôcok nevyplýva počas celého zdaňovacieho obdobia taký počet nevýherných hracích prístrojov, ako je uvedený v preskúmanom rozhodnutí, ktoré vychádza z miestneho zisťovania vykonaného počas roku 2017. Rozporoval záver krajského súdu, že nemohol tieto skutočnosti namietat až v konaní pred správnym súdom, pretože koncentrácia v daňovom konaní nie je absolútna. V súvislosti s tým namieta výšku dorubenej dane. Odplatnosť prevádzkovania nevýherných hracích prístrojov nie je možné založiť na úplatnosti prenájmu priestorov, táto úplatnosť má význam z hľadiska dane z príjmov. Žalobca si priestory, kde mal prevádzkovať nevýherné hracie prístroje prenajímal, pričom až zo zmluvy o podnájme z 27. apríla 2017 vyplýva, že by inventár týchto priestorov tvorili aj zariadenia predstavujúce nevýherné hracie prístroje. Informácie na sociálnej sieti Facebook mohol umiestniť ktokoľvek, tieto nie sú verifikovateľné.

15. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril v tom smere, že žalobca celý čas počas administratívneho konania a potom aj v správnej žalobe namietal len záver o odplatnosti prevádzkovania nevýherných hracích prístrojov, iné námietky vzniesol až v podanej kasačnej sťažnosti. V odvolacom konaní žalovaný skúmal správnosť postupu určenia dane podľa pomôcok.

III.

Posúdenie kasačného súdu

16. V zmysle čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 757/2004 Z.z.“) odo dňa 1. augusta 2021 začal Najvyšší správny súd SR činnosť a stal sa príslušným na konanie vo všetkých veciach, v ktorých do 31. júla 2021 konali senáty správneho kolégia Najvyššieho súdu SR. Predmetná kasačná sťažnosť bola predložená Najvyššiemu súdu SR a bola zaregistrovaná pod sp.zn. 10Sžfk/9/2020. V zmysle uvedeného je od 1. augusta 2021 na konanie o predmetnej kasačnej sťažnosti príslušný Najvyšší správny súd SR. Vec bola v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. v súlade s platným a účinným Rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu SR náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti SR pridelená senátu 5S Najvyššieho správneho súdu SR, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 453 ods. 1 a 2 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal postupom bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky <<http://www.nssud.sk>> (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a kasačnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 461 SSP zamietol ako nedôvodnú.

17. Kasačný súd sa v podstatnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku krajského súdu, preto naň odkazuje, a aby zbytočne neopakoval detaily skutkového stavu a argumentáciu krajského súdu, obmedzí sa iba na rozvinutie niektorých jej častí a uvedie svoje doplnujúce závery.

18. Sťažovateľ v sťažnostných bodoch v podstate poukazuje na nezákonnosť procesu určenia dane za nevýherné hracie prístroje v zdaňovacom období 1. januára 2017 do 31. decembra 2017 podľa pomôcok, namieta nedostatočnosť odôvodnenia rozsudku správneho súdu z hľadiska preukázania samotného prevádzkovania nevýherných hracích prístrojov sťažovateľom v predmetnom období, ďalej nesprávne vyhodnotenie otázky odplatnosti používania týchto prístrojov, a tiež nespôsobilosť zadovážených pomôcok preukázať nepretržité prevádzkovanie nevýherných hracích prístrojov v danom zdaňovacom období.

19. V rozhodovacej činnosti súdov platí zásada, že súdy v obdobných veciach rozhodujú rovnakým spôsobom. Uvedená zásada je pre oblasť správneho súdnictva legislatívne zakotvená prostredníctvom ustanovenia § 464 ods. 1 SSP podľa ktorého: „Ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.“

20. Na základe citovaného ustanovenia odkazuje Najvyšší správny súd na rozsudok Najvyššieho súdu SR v obsahovo obdobnej veci sp.zn. 1Sžfk/13/2020 zo dňa 25. mája 2021, ktorého odôvodnenie, konkrétne body 22 až 26 ďalej v príslušnom rozsahu uvádza. Nakoľko rozsudok sa týkal určenia dane podľa pomôcok za nevýherné hracie prístroje za zdaňovacie obdobie roku 2014 u totožného žalobcu, kasačný súd ďalej pre prehľadnosť uvádza označenie zdaňovacieho obdobia roku 2017, ku ktorému sa viažu napadnutý rozsudok a rozhodnutia správnych orgánov v tomto konaní.

„22. Vo vzťahu k sťažnostným bodom musí kasačný súd predovšetkým zdôrazniť, že rozhodnutiu o vyrubení dane sťažovateľovi za rok [2013] nepredchádzalo riadne daňové konanie s dokazovaním, ale daň určil jej správca osobitným, zjednodušeným režimom podľa pomôcok v zmysle § 15 ods. 3 a § 48 a § 49 Daňového poriadku. Prvotné informácie o predmete daňovej povinnosti správcu dane nezískal od sťažovateľa, ale vykonaním miestneho zisťovania v sťažovateľovej prevádzke dňa 16.05.2017, pri ktorej zaznamenal prevádzkovanie siedmich nezdanených nevýherných hracích prístrojov prístupných verejnosti za odplatu. Kasačný súd pripomína, že sťažovateľ napriek výzve správcu dane nepodal daňové priznanie k dani za nevýherné hracie prístroje za roky 2013 až 2017, hoci bol poučený o následkoch spočívajúcich v následnom začatí procesu určovania dane podľa pomôcok. O začatí tohto procesu bol sťažovateľ taktiež riadne upovedomený. Keďže sťažovateľ so správcom dane naznačeným spôsobom nespôlupracoval, postupoval ďalej správca dane v súlade so zákonom, keď prevzal iniciatívu a pristúpil i bez súčinnosti so sťažovateľom k určovaniu dane podľa pomôcok, ktoré mal k dispozícii resp. ktoré sám zhromaždil. Z uvedeného hľadiska žalovaný i krajský súd správne vyhodnotili zákonné podmienky pre tento zjednodušený spôsob určenia dane za splnené. To napokon sťažovateľ ani nespochybňoval.

23. Kasačný súd sa ďalej stotožňuje s názorom správneho súdu, že „pomôcky“ v zmysle § 48 ods. 1 a nasl. Daňového poriadku nemožno považovať za plnohodnotné dôkazy. Pri určovaní dane podľa pomôcok totiž nedochádza k dokazovaniu v zmysle čo najúplnejšieho zisťovania a preverovania rozhodujúcich skutočností pre správne určenie dane. Začatie tohto procesu je skutočne následkom pasivity daňového subjektu a jeho nespôlupráce so správcom dane pri zisťovaní podkladov pre správne rozhodnutie o daňovej povinnosti. V tomto postupe správca dane určuje daň na základe jemu dostupných informácií získaných z rôznych listín, obsahu výpovedí fyzických osôb v iných konaniach, zo stanovísk správcov daní či bankových subjektov alebo i z vlastných poznatkov zo zdaňovania dotknutého subjektu či podobných daňových subjektov, pričom takéto pomôcky zhromažďuje aj bez súčinnosti s dotknutým daňovým subjektom. Ten môže do procesu určovania dane kedykoľvek vstúpiť a ponúknuť správcovi dane vlastné informácie a dôkazy, ktoré sa v následnom konaní použijú ako pomôcky. Účelom pomôcky teda nie je preukázať určitú právne významnú skutočnosť, ale pomôcť správcovi dane vytvoriť si čo najpravdepodobnejšiu predstavu o predmete dane a jej výške.

24. Dôležitým právnym následkom začatia procesu určovania dane podľa pomôcok je obmedzenie rozsahu práv daňového subjektu v súvislosti s hodnotením informácií vyplývajúcich z použitých pomôcok, a to v tom zmysle, že daňový subjekt je oprávnený vyjadriť sa len k tomu, či boli dodržané zákonné podmienky pre použitie tohto spôsobu určenia dane a k okolnostiam, z ktorých vyplývajú pre daňový subjekt výhody, ak sú spôsobilé privodiť preň priaznivejšie rozhodnutie o daňovej povinnosti. Podobné obmedzenie platí aj v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu správcu dane o vyrubení dane podľa pomôcok (§ 74 ods. 5 Daňového poriadku). Preto ak bol žalovaný oprávnený v rozhodnutí o odvolaní proti rozhodnutiu správcu dane vyhodnotiť len splnenie zákonných podmienok pre určenie dane podľa pomôcok, mohol sťažovateľ v správnej žalobe brojiť prakticky len proti záveru žalovaného, že tieto podmienky boli splnené.

25. Pokiaľ ide o otázku odplatnosti prevádzkovania nevýherných hracích prístrojov v roku 2014 [2013], sťažovateľ podľa názoru kasačného súdu v konaní pred správny súdom ničím hodnoverným nedoložil, že by vyberal od zákazníkov odplatu za používanie priestorov herne, nie za hru na nevýherných hracích prístrojoch. Preto sa správny súd podľa mienky kasačného súdu venoval tejto časti sťažovateľovej argumentácie viac ako bolo nevyhnutné. Možno však súhlasiť s názorom správneho súdu, že aj keby sťažovateľ „spoplatňoval“ napríklad len vstup do priestorov herne, bola by cena tohto vstupu bezpochyby i odplatu za možnosť použitia nevýherných hracích prístrojov, len v inej forme ako priama hodinová sadzba za biliard, snooker či bowling, ktorá je pri tomto type podnikania obvyklá. Na podstate odplatnosti prevádzkovania nevýherných hracích prístrojov by sa teda nič nezmenilo. Kasačný súd podotýka, že príjem z tejto činnosti podlieha daní z príjmov bez ohľadu na to, v akej forme si prevádzkovateľ cenu za používanie prístrojov účtuje. Pokiaľ teda odplatnosť používania nevýherných hracích prístrojov je podľa § 52 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z.z. [zákon o miestnych daniach] podmienkou pre zdanenie ich prevádzkovania miestnou daňou z nevýherných hracích prístrojov, potom možno spoľahlivo skonštatovať, že táto podmienka bola splnená.

26. K spochybňovaniu preukaznosti použitých pomôcok upozoreniami sťažovateľa, že na každej pomôcke (fotografii, informácii z internetovej stránky) je zachytený len jeden okamih, z čoho sťažovateľ zrejme usudzuje, že len v tento okamih (nie za celý kalendárny rok [2013]) by mali zachytené nevýherné hracie prístroje podliehať daní, kasačný súd uvádza, že ide o mimoriadne insitnú predstavu o vyrubovaní dane podľa pomôcok a o dokazovaní vo všeobecnosti. Možno len zopakovať, že fotografie a ďalšie informácie z internetovej stránky sú pomôckami umožňujúcimi správcovi dane rekonštruovať skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o daňovej povinnosti a ktoré neboli získané od nespolupracujúceho sťažovateľa. Kasačný súd naostatok len zdôrazňuje, že sťažovateľ nepredložil žiadne dôkazy (pomôcky), ktoré by vyvracali odôvodnený predpoklad, že prevádzkoval správcom dane určený počet nevýherných hracích prístrojov od spustenia prevádzky herne až do vykonania miestneho zisťovania dňa 16.05.2017, ako to vyplýva z použitých pomôcok.“

21. Kasačný súd rovnako poukazuje na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol aj o ďalšej kasačnej sťažnosti žalobcu (sťažovateľa) v obdobnej veci rozsudkom sp.zn. 10Sžfk/68/2019 z 27. októbra 2021 (zdaňovacie obdobie rok 2016) a 2Sžfk/9/2020 (časť zdaňovacieho obdobia 2013) tak, že kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

22. Najvyšší správny súd, sumarizujúc už vyššie uvedené, zdôrazňuje, ako to uviedol už Najvyšší súd SR v citovanom rozhodnutí, že ak bol žalovaný oprávnený v rozhodnutí o odvolaní proti rozhodnutiu správcu dane vyhodnotiť len splnenie zákonných podmienok pre určenie dane podľa pomôcok, mohol sťažovateľ v správnej žalobe brojiť prakticky len proti záveru žalovaného, že tieto podmienky boli splnené, pričom žalobné námietky aj kasačné námietky uplatnené sťažovateľom prekračujú tento rozsah.

23. Napriek tomu je vhodné v reakcii na ne uviesť, že sťažovateľ v kasačnej sťažnosti v podstate pripustil, že vyrubenie dane v nižšej výške by považoval za spravodlivé, pričom vychádzal z ním tvrdeného počtu prístrojov používaných v roku 2017, ako tento počet podľa neho vyplýva z použitých pomôcok. Ako už ale uviedol Najvyšší súd SR v citovanom rozhodnutí, účelom pomôcky nie je preukázať úplne presne určitú právne významnú skutočnosť v podobe, akú mala v určitom čase a priestore, ale pomôcť správcovi dane vytvoriť si čo najpravdepodobnejšiu predstavu o predmete dane a jej výške. Sťažovateľ v tomto kontexte nespochybnil, že by fotografie získané zo sociálnej siete Facebook nezobrazovali jeho prevádzku, jeho námietky smerovali skôr k autorstvu týchto fotografií a k tomu, kto stránku na sociálnej sieti založil a spravoval, prípadne kto na ňu prispieval. Otázku úplatnosti prevádzkovania predmetných prístrojov vyriešil presvedčivo v citovanom rozsudku Najvyšší súd SR a kasačný súd na túto časť jeho odôvodnenia opätovne poukazuje.

24. Vzhľadom na uvedené dospel kasačný súd k záveru, že z hľadiska sťažnostných bodov správny súd posúdil vec po právnej stránke vecne správne a svoje závery z pohľadu dodržiavania práva sťažovateľa na spravodlivý proces aj dostatočne odôvodnil. Preto kasačný súd postupoval podľa § 461 SSP a kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

25. O náhrade trov kasačného konania rozhodol tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu podľa § 167 v spojení s § 467 ods. 1 SSP nepriznal a žalovanému ich náhrada nevyplýva zo zákona.

26. Tento rozsudok prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s ust. § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.